

overlades til, at den retssikkerhed, der før eksisterede, ikke længere eksisterer.

Der er også brug for at give langt større anvisningsret – altså op til et hundrede procent – til de velfungerende almene boligafdelinger, ligesom det er nødvendigt, som vi også tidligere har foreslået fra SF's side, at indføre anvisningsret i privat udlejningsbyggeri. I den forbindelse kan det undre meget, at regeringen ikke er mere offensiv i forhold til de offentligt støttede private udlejningsboliger, altså de steder, hvor der ofres rigtig mange penge, f.eks. i forbindelse med byfornyelse og andre ting. Det kan undre, at regeringen ikke er mere optaget af også på de områder at sikre, at det, at man sender meget store offentlige beløb ind i en sektor, så modsvares af tilsvarende krav om at være med til at løse nogle af de store problemer, der er – jeg tror, at statsministeren har kaldt det noget for noget.

Endelig er der også brug for at se på det problem, at boliger ikke kan lejes ud. Og der er brug for at sikre, at kommunerne faktisk kan betale for udgifter til almene boligorganisationer i ordningen.

Summa summarum: Vi er meget kritiske, men vi vil godt bevæge os ind i udvalgsarbejdet og forsøge at få en sikkerhed for, at de, der afvises, sikres en tilsvarende bolig, så man ikke forringer den enkeltes mulighed med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes, det er meget flot, når SF står og siger, at man vil sikre en passende bolig inden for 1 måned. Nu tror jeg så, at den undrende offentlighed, som måtte se den her debat eller efterfølgende læse den, vil tænke: Hvad så hvis kommunen ikke kan finde en passende bolig inden for 1 måned? Hvordan får man skaffet en bolig inden for den her måned? Det er sådan det første praktiske problem, for nu skal vi også lige prøve at holde diskussionen på et spor, hvor den er realistisk.

Men jeg er da glad for, at SF's ordfører så hermed erkender, at man har et krav på at få en bolig, hvor vi så realistisk mener vi selv, siger inden for ½ år, for det er vigtigt, man får en bolig, der passer til ens behov, og det er jo ikke nødvendigvis noget, der kan skaffes på 1 måned.

Jeg vil bare gerne have belyst realismen i SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, man kan have sin optagethed to steder i den her diskussion, og det er vel også det, der skiller Venstre og SF i diskussionen.

Man kan være optaget af systemet, af systemet før mennesket, og sige: Det er helt umuligt for et system at leve op til det. Det er Venstres udgangspunkt i diskussionen, at det er systemet, det er interessant at se på. Vores udgangspunkt er det modsatte, at det er mennesket, det er interessant at se på, specielt i en situation, hvor hjemløsheden stiger så voldsomt, som den stiger i øjeblikket, på grund af regeringens generelle politik.

Vi er selvfølgelig dybt optaget af, at retssikkerheden i virkeligheden er vigtigst for dem, der har det dårligst i det her samfund. Det er dem, vi specielt skal beskytte med en retssikkerhed, og det er klart, at når vi fremsætter krav om meget snævre frister, så lægger vi øget pres på systemet, i det her tilfælde kommunerne, for at kunne levere de boliger, der er forudsætningen for at fratage mennesker en ret, de ellers havde, nemlig til at komme ind i en bolig.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jamen så må jeg forstå det, hr. Villy Søvndal siger, på den måde, at man erkender, at det i de fleste tilfælde ikke kan lykkes at skaffe en bolig inden for den første måned. Det vil altså sige, at man fra SF's side vil skrive noget, som faktisk ikke kan lade sig gøre, men man gør det for at lægge pres på.

Så er det, jeg tænker: Hvad så med den borger, der læser om sine rettigheder, der gør sig bekendt med reglerne, hvor der så, hvis SF fik lov at skrive det, ville stå, at man har ret til en bolig efter 1 måned?

Er det netop ikke at stikke blå i øjnene på folk, når man nu fra SF's side erkender, at det ene og alene er noget, man skriver for at lægge pres på kommunerne? Er det ikke mere rimeligt, at man så, som vi gør, giver en frist, som gør det realistisk, at borgeren kan få den bolig, som passer til vedkommendes, til familiens behov for antal af børneværelser og andet, inden for en 6-måneders-periode, frem for at skrive noget, der er fuldstændig urealistisk, bare fordi det lyder flot?